

บทเรียนด้านร่างกาย บทที่ 48

เรื่อง ฉันสามารถจะรับรู้ถึงรสชาติที่แตกต่างกัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: เด็กเลือกแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์

ตัวชี้วัด: เด็กมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับร่างกายของตนเอง

สาระการเรียนรู้: เข้าใจสุขอนามัยระดับพื้นฐาน

กลุ่มอายุ: 3-5 ปี

หัวข้อหลัก: ประสาทสัมผัสทั้งห้า

บทเรียน: ฉันสามารถจะรับรู้ถึงรสชาติที่แตกต่างกัน

เวลาที่ใช้ในการสอน: 45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กๆ จะให้คำอธิบายง่ายๆ ถึงวิธีที่จมูกและลิ้นช่วยในการรับรู้ถึงรสชาติต่างๆ
2. เด็กๆ จะอธิบายถึงรสชาติต่างๆ อย่างน้อย 2 ประการ

อุปกรณ์การสอนที่ต้องการใช้:

1. กระดาษ (ที่สามารถใช้ส่งต่อไปรอบๆ ได้)
2. อาหารที่ใช้เป็นตัวอย่างสำหรับเด็ก (ผลไม้หรือของหวาน)— 2 ชิ้นเล็กๆ สำหรับเด็กแต่ละคน
3. ตัวอย่างอาหารจากแต่ละรส: รสขม รสเปรี้ยว รสเค็ม และรสหวาน— เตรียมให้เพียงพอที่เด็กแต่ละคนได้ชิมชิ้นเล็กๆ ของแต่ละรส
4. กระดาษ 4 ชิ้น
5. ดินสอ 4 แท่ง ดินสอสีหรือสีเทียน

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านทั้งบทเรียน
2. รวบรวมอุปกรณ์ทั้งหมด
3. ตัดอาหารที่ใช้เป็นตัวอย่างออกเป็นชิ้นเล็กๆ และเก็บไว้ในภาชนะที่เหมาะสม จนกว่าจะถึงเวลาเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. ถือชิ้นผลไม้หรืออาหารอื่นๆ ไว้ เมื่อฉันมองที่อาหารชิ้นนี้ ฉันไม่สามารถรู้รสชาติของมันได้ถ้าแค่เพียงอาศัยการมอง ฉันเคยกินอาหารนี้มาก่อน ดังนั้นสมองของฉันจึงจดจำว่าฉันชอบรสนี้วิธีอะไรที่เป็นทางเดียวที่จะรู้รสชาติที่แท้จริงของอาหารนี้ได้? (ใส่เข้าไปในปากของคุณ)
2. กินอาหารชิ้นเล็กๆ อธิบายรสชาติให้เด็กๆ ฟัง บางสิ่งที่ข้อจรรยเกิดขึ้นเมื่อฉันใส่อาหารในปากของฉัน ฉันสามารถรู้รสชาติของมันได้ พระเจ้าประทานของขวัญพิเศษเมื่อพระองค์สร้างประสาทรับรส ฉันชอบที่จะชิมรสชาติที่แตกต่างของอาหารของฉัน
3. มาลองทำเป็นเหมือนว่าเราไม่สามารถรับรู้รสชาติของอาหารได้กันเถอะ ทุกสิ่งที่เราใส่เข้าไปในปากของเราจะไม่มีรสชาติเลย รสของอาหารชนิดใดที่คุณจะพลาดโอกาสในการรับรู้? ให้เด็กแต่ละคนบอกชื่ออาหารที่พวกเขาจะพลาดโอกาสในการรับรส
4. มาคุยกันเกี่ยวกับความแตกต่างของรสชาติที่เรารับรู้ และทำไมเราสามารถรับรู้รสชาติของอาหารได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

1. ความจริงแล้วเราใช้อวัยวะ 2 ส่วนของร่างกายในการรับรสอาหารที่เรากิน พวกคุณสามารถบอกได้หรือไม่ว่าคืออะไร? ปลอ่ยให้เด็กๆ ตอบจนกว่าพวกเขาตอบว่า ลิ้นและจมูก
2. ให้เด็กๆ ยืนเป็นแถวหน้ากระดาน ถือกระจกไว้ด้านหน้าของเด็กคนแรกในแถว บอกให้เด็กมองที่จมูกของเขา/เธอ แล้วแลบลิ้นของเขา/เธอแล้วพิจารณาดูจมูกและลิ้นนั้น ทำไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเด็กทุกคนในแถวได้พิจารณาดูจมูกและลิ้นของพวกเขาในกระจก
3. ก่อนที่จะให้เด็กแยกจากแถว ให้เด็กคนแรกและคนที่สองในแถวจับคู่และนั่งด้วยกัน ให้เด็กจับคู่กันเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ จนหมดแถว
1. ลิ้นเป็นสีแดง (ความจริงแล้วมันดูเหมือนสีชมพูมากกว่า) และลิ้นมีปุ่มเล็กๆ ปกคลุมไปทั่ว ปุ่มส่วนใหญ่มีบางสิ่งอยู่ภายในเรียกว่า “ต่อมรับรส” ต่อมรับรสเป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้เราเพื่อช่วยเราในการรับรสอาหารที่เรากิน
2. หันหน้าเข้าหาคู่ของคุณและแลบลิ้นออกมาเพื่อพวกเขาจะสามารถมองเห็นปุ่มเล็กๆ ที่อยู่บนลิ้นพวกเขา อย่าแตะลิ้นของคุณเพราะว่ามีมือของพวกเขาไม่ได้ล้าง และอาจจะติดเชื้อโรคอยู่บนลิ้นนั้น ให้เด็กๆ ดูปุ่มที่อยู่บนลิ้น
3. แต่ละส่วนบนลิ้นของพวกเขาจะมีการรับรสที่ต่างกัน ซึ่งมี 4 รส คือ รสหวาน รสเปรี้ยว รสเค็ม และรสขม ต่อมรับรสเค็มและรสหวานของพวกเขาอยู่ใกล้กับส่วนหน้าของลิ้นคุณ อาหารอะไรที่คุณสามารถรับรสได้จากส่วนหน้าของลิ้น? ให้เด็กๆ บอกชื่ออาหารที่มีรสเค็มและหลังจากนั้นบอกชื่ออาหารที่มีรสหวาน
4. ด้านข้างของลิ้นคุณรับรสเปรี้ยว อาหารอะไรที่คุณสามารถรับรสได้จากด้านข้างของลิ้นคุณ? ให้เด็กหลายคนได้มีโอกาสบอกชื่ออาหาร ช่วยเด็กๆ โดยการบอกใบ้ถ้าพวกเขาไม่สามารถบอกชื่ออาหารที่มีรสเปรี้ยวได้
5. ส่วนหลังของลิ้นคุณรับรสขม อาหารอะไรที่คุณสามารถรับรสได้จากส่วนหลังของลิ้นคุณ? ให้เด็กๆ บอกชื่ออาหารที่มีรสขมและบอกใบ้ให้กับเด็กๆ ถ้าพวกเขาไม่สามารถบอกชื่ออาหารที่มีรสขมได้

1. ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่พระเจ้าประทานให้เราเพื่อช่วยเราในการรับรส พระองค์ประทานจุมกให้กับเรา ทันทีที่เรากัดอาหารบางอย่าง ส่วนประกอบของอาหารที่เรียกว่า สารประกอบทางเคมี จะลอยขึ้นไปยังจุมกของคุณ จุมกของคุณช่วยคุณในการรับรู้รสอาหาร
 2. ถ้าคุณไม่สบาย เป็นหวัดหรือเป็นภูมิแพ้ สารประกอบทางเคมีจากอาหารอาจเข้าไปในจุมกคุณได้แต่มันไม่สามารถช่วยคุณในการรับรสได้ คุณยังรับรู้รสของอาหารแต่รสชาติจะไม่ชัดเจนเหมือนก่อน มันดูเหมือนว่าอาหารไม่อร่อยหากคุณคัดจุมก
 3. ให้อาหารชนิดเดียวกันอย่างละ 2 ชิ้นกับเด็กแต่ละคน ให้เด็กๆ กินอาหารชิ้นแรกและอธิบายรสชาติของอาหาร (หวาน เค็ม เปรี้ยวหรือขม) บอกให้เด็กปิดจุมกของพวกเขา โดยใช้มือข้างหนึ่งบีบรูจุมกไว้ หลังจากนั้นให้เด็กๆ กินอาหารอีกชิ้นหนึ่งขณะที่จุมกถูกปิดไว้
 4. พวกคุณสามารถรับรู้รสชาติที่แตกต่างได้หรือไม่? ให้เด็กๆ ตอบ คุณได้กินอาหารเหมือนกันแต่การรับรู้รสของคุณเปลี่ยนไปโดยการไม่ใช้จุมกของคุณ
1. จัดห้องคุณให้มีพื้นที่ 4 ส่วน (ย้ายโต๊ะเรียนเข้าด้วยกันหรือวางเก้าอี้ 4 ตัวไว้ในพื้นที่ต่างกัน) วางอาหารหนึ่งอย่าง (รสขม รสเปรี้ยว รสเค็มหรือรสหวาน) กระดาษหนึ่งแผ่นและดินสอหนึ่งแท่งในแต่ละพื้นที่ เขียนชื่อของอาหารลงบนกระดาษนั้นในพื้นที่เดียวกัน
 2. แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ส่งแต่ละกลุ่มไปยังตำแหน่งที่ต่างกัน ให้เด็กกินอาหารหนึ่งชิ้นแล้ววาดรูปคนหน้ายิ้มหรือหน้าเศร้าบนกระดาษ ถ้าเด็กๆ ชอบรสชาติของอาหารนั้น ให้พวกเขาวาดรูปหน้ายิ้ม วาดรูปหน้ายิ้มบนกระดาษดำ (วาดวงกลมที่มีจุดสองจุดเป็นตาและเส้นโค้งรูปกระโถนเป็นรูปรอยยิ้ม)
 3. ถ้าเด็กไม่ชอบรสชาตินั้น ให้เด็กวาดรูปหน้าเศร้าบนกระดาษ แสดงให้เด็กดูวิธีการวาดรูปหน้าเศร้า (วาดวงกลมที่มีจุดสองจุดเป็นตาและเส้นโค้งรูปกระโถนคว่ำเป็นรูปหน้าบึ้ง)
 4. เมื่อแต่ละกลุ่มได้ชิมรสและวาดรูปหน้าคนบนกระดาษแล้ว ให้แต่ละกลุ่มเวียนไปยังตำแหน่งใหม่ ทำอย่างนี้ไปจนกระทั่งแต่ละกลุ่มได้ชิมรสของอาหารครบทั้ง 4 ชนิดและได้วาดรูปหน้าเศร้าหรือหน้ายิ้มสำหรับอาหารแต่ละชนิด
 5. หลังจากทุกคนทำเสร็จแล้ว เก็บรวบรวมกระดาษและนับหน้ายิ้มและหน้าเศร้าสำหรับอาหารแต่ละชนิด ให้เด็กๆ ทายว่ารสชาติใดที่พวกเขาคิดว่ามีหน้ายิ้มและหน้าเศร้ามากที่สุด

การสรุปบทเรียน:

1. มาดูกันว่าพวกคุณสามารถจดจำสองสามสิ่งเกี่ยวกับวิธีการรับรู้รสอาหารได้หรือไม่ อวัยวะสองส่วนใดในร่างกายที่ช่วยเราในการรับรส? (จุมกและลิ้น) อะไรจะเกิดขึ้นต่อความสามารถในการรับรสหากเราป่วยและคัดจุมก? (ไม่สามารถรับรู้รสได้ดี)

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

This image shows a full page of primary-ruled paper. It contains ten identical sets of horizontal lines spaced evenly down the page. Each set includes a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line, providing a guide for letter height and placement in handwriting practice.

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]